

ENG251 BA-oppgave i Engelsk språkhistorie – rapport fra faglærer

For dette emnet gjelder samme pensum og undervisning som for ENG211, men prøveformen er en veiledet Bachelor-oppgave etterfulgt av muntlig eksamen. Begge deler må ha bestått-karakter, men oppgaven teller to tredjedeler og muntlig én tredjedel. Oppgaven skal være på ca. 4000–5000 ord, dvs. 14–15 sider. Til muntligeeksamen blir kandidaten prøvet i begge disiplinene. De kan her prøves i hele pensum, i tillegg til en kort diskusjon av oppgaven. Siden muntlig er totalt en halv time pr kandidat, inkludert karakterfastsetting og -annonsering, betyr dette ca. 12-minutters prøving i hver disiplin.

De studentene som velger å skrive sin BA-oppgave i språk (alternativet er litteratur), kan i tillegg velge om de vil skrive innen moderne engelsk lingvistikk eller språkhistorie. De som foretrekker sistnevnte alternativ har tidligere valgt oppgave mer eller mindre fritt i tilknytning til disiplinen, noe som har hatt variabelt utfall. Som regel har dette ført til gode oppgaver, der studenten har arbeidet godt med et emne som har vært av spesiell interesse, men i enkelte tilfeller har valg av oppgave etterhvert fortonet seg som relativt umotivert. Fritt valg har også ført til at veiledningen i samme semester har foregått over et bredt spekter av emner. Videre har det vært variabelt i hvor stor grad studentene også har fått med seg de øvrige delene av språkhistoriepensumet (som altså prøves til muntlig). Dette semesteret forsøket jeg derfor en alternativ variant, der jeg gav samme oppgave til alle som ønsket å skrive oppgave innen denne disiplinen. Oppgaven var formulert slik at den omfattet hovedinnholdet i kurset og slik at man i svært stor grad kunne dra veksler på det som ble gjennomgått i undervisningen. For å unngå besvarelser som kun var parafraser av lærebøker, var oppgaven tekstbasert, og det ble presisert i forbindelse med muntlig og skriftlig veiledning at den skulle konsentreres om fenomener det var belegg for i tekstene og relateres til disse, med adekvat presentasjon av eksempler, referanser, etc.

14 studenter valgte å skrive oppgave i språkhistorie, hvorav tre (med fulltidsstudier på andre fag/emner) trakk seg underveis. For de 11 gjenværende foregikk veiledningen i to omganger. De innleverte utkastene ble begge gangene kommentert svært utførlig skriftlig – både mht til språk og innhold – i tillegg til muntlig gjennomgang av hovedpunkter en halv time pr gang pr student. Rettingen/utskrivning av kommentarark tok i gjennomsnitt 3 timer og 55 minutter pr kandidat i hver av de to rundene. (Underlig nok ble det nøyaktig samme tid i begge runder.)

Frammøte

Undervisningen var altså den samme som for ENG211-studentene. ENG251-studenten har jevnt over møtt oftere til undervisningen enn ENG211-studentene. Noen av dem har også vært meget aktive i timene og det har vært en stor inspirasjon å ha dem der. Av de 11 som leverte den endelige besvarelsen har 9 møtt 9–13 ganger (av 13).² Unntaket er to studenter som ikke har møtt i det hele tatt. Den ene viste seg å være en høyskolestudent som tok emnet på si, den andre har sannsynligvis fulgt undervisningen i et tidligere semester. Begge gjorde en imponerende jobb med å finne litteratur og lese seg opp på egen hånd. (I det ene tilfellet gikk det dog ikke så bra til muntlig eksamen.)

Karaktersetting

For først gang har jeg nå opplevd å sette strykkarakter på en BA-oppgave. Kandidaten har selvsagt fått grundig veiledning, men har dessverre valgt å se bort fra, eller ikke vært i stand til å følge opp, de rådene og retingslinjene som ble gitt. Forøvrig var muntlig eksamen – med hederlige unntak – en uvant lite oppmuntrende affære. For disse kandidatenes vedkommende skyldtes det først og fremst svake – eller totalt fraværende – kunnskaper i moderne engelsk lingvistikk. For første gang har jeg derfor opplevd at ENG251-kandidater fikk satt ned karakteren etter muntlig.

² Her har jeg oversikt over frammøte gjennom hele semesteret.

Evaluering ENG211/251, vår 2013 – Cognitive English Grammar

Det ble undervist i komponenten *Cognitive English Grammar* (Radden og Dirven 2007) for første gang dette semesteret, så emnet var nytt både for meg (i undervisningssammenheng) og studentene. Studentene ga uttrykk for at det var et vanskelig emne, men eksamensresultatene viser at besvarelsene på de to delene gjennomgående er svært jevne og at vanskelighetsgraden dermed ser ut til å være nokså tilsvarende den andre komponenten, *History of English*.

Studentmassen har vært svært passiv gjennom hele semesteret. Det som i utgangspunktet skulle vært en seminarrekke med mye diskusjon av pensum og *study questions*, ble på grunn av det store antallet studenter endret til forelesninger i et stort auditorium, der studentene var langt mindre villige til å ta ordet. Undervisningen har åpenbart lidd under dette. Til sammenligning har samme pensum vært en del av masteremnet ENGMAU641 på studiet Erfaringsbasert master i undervisning, der en svært liten studentgruppe fikk rikelig anledning til å spørre om og diskutere det som var vanskelig og uklart. Resultatene fra den gruppen viser at de sitter igjen med et klart større læringsutbytte enn studentene på 200-nivå. En slik sammenligning er nyttig fordi det viser at emnet er vanskelig å prosessere på egenhånd og at det ville være en stor fordel om det var mulig å begrense antall studenter i en gruppe. Selv ville jeg foretrekke to parallelle seminargrupper fremfor forelesninger for én stor gruppe, til tross for at det ville bli dobbelt så mye undervisningstid. Forberedelsestiden ville dog være den samme. Studentene etterlyser også mer undervisning i emnet.

Jeg er lite kjent med statistikk fra tidligere år, men mitt inntrykk er at dette har vært en nokså svak studentgruppe. Emnet forutsetter kunnskap fra ENG106 eller tilsvarende, men med enkelte hederlige unntak viser eksamensbesvarelsene at den kunnskapen ikke har hatt særlig godt feste, ettersom mange studenter har gjort noenlunde greit rede for teoretiske prinsipper, men likevel ikke vært i stand til korrekt å identifisere elementære setningsledd og dermed anvende teorien.

Pensumboken er lagt opp til å være en lærebok på universitetsnivå og i introduksjonen gis det uttrykk for at undervisningen kan gå over ett eller to semester, på bachelor- eller masternivå. Det viser seg etter min erfaring å være mye detaljinformasjon å fordøye og jeg synes dermed at pensum med fordel kan reduseres, slik at mer tid kan brukes til å lære de vesentligste delene grundigere. Helt konkret ville jeg utelate bokens del 4, *Situations as relational units*, samt kapittel 6, *Quantifiers*, og kapittel 10, *Modifiers*. I tillegg burde det gis en kort obligatorisk oppgave en gang i løpet av semesteret, slik at studentene kan få en formening om hva som forventes av dem før en skoleeksamen.

Det var også en liten, men svært variert gruppe som skrev bacheloroppgave i emnet. Et par av dem var preget av liten innsats og forståelse, de andre to av stor interesse for faget og (til dels) god innsikt og analytisk evne.

Bergen, 13.06.13

Stephanie Hazel Wold